

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 10C/294/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210553
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2014:3512210553.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Novom Meste nad Váhom, pred samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený JUDr. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o zaplatenie 125,- Eur a iné, takto

rozhodol:

Návrh sa zamieťa.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom (č. NP-3783-2604) došlým súdu dňa 27.09.2012 domáhal, aby súd uložil zaplatiť majetkovú škodu vo výške 125,- Eur a nemajetkovú ujmu vo výške 495,- Eur z titulu nečinnosti súdu v exekučnej veci na podklade zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Návrh odôvodnil tým, že vo veci povinného A. O., Z.. XX.XX.XXXX podal návrh na vykonanie exekúcie na majetok povinného z titulu zmluvy o úvere. V exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup bol spôsobený tým, že exekučný súd nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov a jeho úradný postup bol bez splnenia zákonných podmienok, čo bolo príčinou konkrétneho následku, ktorým sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej Zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty § 41 Zákona o rozhodcovskom konaní a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu vymožitelnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Navrhovateľovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 125,- Eur predstavujúca náklady, ktoré navrhovateľ vynaložil vo veci správy a vymáhania

svojej pohľadávky v období, keď zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Náklady pozostávajú zo správy pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vo výške 70,- Eur, za udržanie a správu informačného systému vo výške 40,- Eur a za administratívne texty urgencii adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje o výške 15,- Eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaným zákonom stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 495,- Eur za deväť celých mesiacov, ktoré uplynuli od uplynutia 15-dňovej zákonnej lehoty na udelenia poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie súdom. Výšku tejto sumy odvodil od praxe Ústavného súdu SR. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca do podania tohto žalobného návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Navrhovateľ požiadal, že je nutné deklarovať porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu. Ďalej požiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci a to tak, že vydá nasledovné rozhodnutie: „Odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v exekučnom konaní, vedenom pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX povinným A. O., Z. XX.XX.XXXX.

Odporca v podaní došlým súdu dňa 08.03.2013 navrhol žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.. Uviedol, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a z jeho podania je zrejmé, že celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd. Z podania nie je jasný titul nároku na náhradu škody, čo sa týka uvádzaných prietahov v konaní, poznamenal, že navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Na druhej strane podľa jeho názoru, všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu, alebo Ústavný súd SR. Poukázal, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, pretože navrhovateľ po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody svoju žiadosť nedoplnil a teda neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal. Poukázal, že v zmysle § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku vyplýva skutočnosť, že 15 - dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Predmetné ustanovenie je účinné od 01.06.2011. Vnútroštátny súd má povinnosť ex ofo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. K nevymožiteľnosti pohľadávky navrhovateľa uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný návrh od dlžníka, ak by tento spor prebehol na riadnom súde. K náhrade škody uviedol, že súd môže priznať škodu za prietahy v konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované v výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.) Požadovať paušálne sumy je nesprávne a účelové, pretože navrhovateľ uviedol len všeobecne uvedené činnosti a svoje tvrdenia nepredložil žiadnymi dokladmi. Zároveň vzniesol námietku premlčania, nakoľko k nesprávnemu úradnému postupu súdu malo dôjsť pred marcom 2009. K nemajetkovej ujme uviedol, že treba rozlišovať vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzický osôb. Navrhovateľ nespresnil, v čom a ako predmetná situácia ovplyvnila podnikateľské postupy navrhovateľa. Na doplnenie poukázal na list Európskej komisie, v ktorom sa konštatuje prax navrhovateľa v spojitosti s uzatváraním spotrebiteľských zmlúv, z ktorého vyplýva, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli

predmetom záujmu Európskej komisie a sudy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v dôsledku podnikateľskej činnosti navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ nepreukázal, že v dôsledku postupu okresného súdu vznikla navrhovateľovi škoda.

Súd rozsudkom 10C/294/2012-72 zo dňa 20.06.2013 zamietol návrh v celom rozsahu. Na odvolanie navrhovateľa odvolací súd uznesením č.k. rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že odvolací súd z obsahu spisového materiálu zistil, že dňa 05.12.2012 bolo žalovanému doručené poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (č.l. 16). V spise sa však nenachádza doručka preukazujúca doručenie predmetného poučenia aj žalobcovi. Porušením procesných práv a povinností postupom súdu prvého stupňa došlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Odňatie tejto možnosti sa prejavilo tým, že súd prvého stupňa znemožnil účastníkom procesné práva označiť a predkladať skutočnosti a dôkazy v rozsahu ustanovenom zákonom. Súd prvého stupňa bude v ďalšom konaní postupovať podľa § 114 O.s.p., splní si voči účastníkom poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p. tak, a ďalej dodrží taký procesný postup, aby svojím procesným postupom poskytol účastníkom konania možnosť realizovať procesné práva zaručené Ústavou Slovenskej republiky a Občianskym súdnym poriadkom (§ 123), pričom sa bude zaoberať aj prípadnými námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi účastníkov konania a vo veci opätovne rozhodne.

Riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu tunajší súd doručil dňa 21.07.2014 navrhovateľovi ako aj jeho právnomu zástupcovi písomné poučenie vyplývajúce z poučovacej povinnosti súdu na podklade Občianskeho súdneho poriadku.

Súd sa oboznámil s podaniami účastníkov konania spolu s prílohami, spisovým materiálom tunajšieho súdu č.k. 11Er/703/2010, znaleckým posudkom č. 1/2014 Ekonomickej univerzity v Bratislave, Znalecký ústav zo 17.01.2014, pričom zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 20.01.2010 bol vydaný rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., ktorý uložil A. O., Z. XX.XX.XXXX zaplatiť navrhovateľovi 1.098,02 Eur, so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.098,02 Eur od 23.10.2009 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6,00 % ročne zo sumy 1.098,02 Eur od 23.10.2009 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 270,41 Eur. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.02.2010.

Dňa 15.07.2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý podal na tunajší súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z titulu rozhodcovského rozsudku.

Dňa 04.10.2010 tunajší súd vydal poverenie pre súdneho exekútora na vymoženie uloženej povinnosti 1.098,02 Eur, so zmenkovým úrokom vo výške 348,62 Eur, zákonným úrokom vo výške 6,00 % ročne zo sumy 1.098,02 Eur od 23.10.2009 do zaplatenia.

Dňa 30.09.2010 tunajší súd uznesením č.k. 11Er/703/2010 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti zmenkového úroku presahujúceho 348,62 Eur. Uznesenie bolo napadnuté odvolaním, ktorý oprávnený neskôr zobrať späť. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2011.

Dňa 27.07.2011 tunajší súd uznesením č.k. 5Er/80/2011-13 exekučné konanie zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2011.

Navrhovateľ v žalobnom návrhu tvrdil, že podal návrh na predbežné prerokovanie svojho nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom svoje tvrdenie nepodložil žiadnymi dôkazmi.

Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že navrhovateľ s podaním žalobného návrhu vynaložil vlastné hotové výdavky vo výške 30,76 Eur.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) a d) zákona č. 514/2003, Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola

spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. cit. zák. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zák. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa ods. 3 cit. zák. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

Podľa § 9 ods. 1 cit. zák. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa ods. 2 cit. zák. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa ods. 2 cit. zák. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 cit. zák. právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa ods. 2 cit. zák. najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Podľa ods. 3 cit. zák. lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok. V konaní neboli preukázané základné predpoklady pre skúmanie úradného postupu súdu vo veci udelenia poverenia pre vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorá bola vedená na tunajšom súde pod sp.zn.: 11Er/703/2010. Z priloženého spisu súd zistil, že udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo vydané necelé tri mesiace po podaní žiadosti, čo nemožno považovať za také prietahy v konaní, ktoré by efektívne mohli spôsobiť nenapraviteľný škodový následok pre navrhovateľa, keď vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku nastala dňa 18.02.2010 a exekútor podal žiadosť na udelenie poverenia exekúcie až v 15.07.2010, teda päť mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku. Okrem toho navrhovateľ do skončenia dokazovania ani nepredložil žiaden relevantný doklad, že si svoj nárok riadne uplatnil u odporcu, hoci ho súd na to v rámci predvolania na pojednávania riadne vyzýval,

keď ho žiadal, aby predložil všetky originály dokumentov súvisiacich s prejednávanou vecou. Prenášanie dôkazného bremena na odporcu, aby jeho súd vyzval na predloženie predmetného spisu, nemá žiadnu oporu v zákone. Z týchto dôvodov súd sa podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol pre neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v potrebnom počte rovnopisov spolu s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy, t.j. 0,50 Eur/stranu (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť uložená rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.